

ЛАНОВИЙ Сергій Вікторович,
*старший викладач кафедри тактики та
тактико-спеціальної підготовки
факультету службово-бойової діяльності
Київського інституту Національної
гвардії України, підполковник*

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЩОДО ВДОСКОНАЛЕННЯ БОЙОВОЇ ПІДГОТОВКИ (ТАКТИКО-СПЕЦІАЛЬНОЇ ПІДГОТОВКИ) ПРИ ВИКОНАННІ БОЙОВОГО ЗАВДАННЯ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ ПІД ЧАС БОЙОВИХ ДІЙ

Сьогодні Україна переживає складний період своєї історії. Оголошуючи воєнний стан у зв'язку з агресією з боку російської федерації військовослужбовці ЗСУ та НГУ зіштовхнувся з новими викликами які пов'язані з численними складностями , а саме система виживання в різних умовах бою.

Особливого значення набуває система бойової підготовки, (тактико-спеціальна підготовка), яка являється основою боєздатності військових частин і підрозділів Національної гвардії, що в свою чергу дозволяє ефективно вести бойові дії та давати гідну відсіч окупантам.

Однак виникає гостра необхідність в удосконаленні системи бойової підготовки, (тактико-спеціальної підготовки) яка викликана особливістю перебування військової структури в умовах ведення війни.

Одним з основних напрямів вдосконалення є здійснення ефективної підготовки військ, з врахування набутого досвіду та відповідне вдосконалення та внесення змін до програм підготовки фахівців, військовослужбовців, підрозділів та частин.

Саме набутий в ході ведення бойових дій досвід спроможний переглянути систему бойової підготовки у більш практичній площині і відпрацювати вдосконалену систему, яка б давала можливість оперативно переосмислювати набутий бойовий досвід та впроваджувати його у підготовку підрозділів, а саме:

При пересуванні в умовах ближнього бою для прикладу в лісистій місцевості маршрут руху необхідно вибирати з таким розрахунком, щоб він забезпечував скритність пересування і був коротким. Швидкість руху буде залежати від обставин та способу пересування, скритне та безшумне переміщення, уміле використання видів пересування умовах лісистій місцевості, постійне маневрування й ретельне маскування, знання і вміле застосування прийомів ведення вогню, по введенню противника в оману під час пересування. В залежності від різних умов застосовуються різні способи пересування, наприклад:

- пересування в повний зріст;
- пересування пригнувшись;
- пересування бігом (перебіжками);

Пересуваючись крадькома, потрібно бути готовим у будь-який момент до контакту з противником. Під час пересування прислухатися, уважно дивитися вперед і по сторонах, в те місце, де може знаходитися противник; тримати зброю в повній готовності.

У разі виявлення в своєму секторі відповідальності ознак прямого вогневого контакту подається сигнал «КОНТАКТ» з одночасним зменшенням, пониженням власної площини ураження та зайняттям позиції для подавлення прицільним вогневим противника.

Зменшенням, пониженням власної площини ураження досягається відходом, переміщенням тіла з лінії вогню противника, а саме перехід в ліво або в право також стійку з коліна та лежачи.

Беручи до уваги свій досвід, та досвід побратимів пропоную ще досить цікавий та ефективний спосіб максимально бистрий вихід з зони ураження вогню противника. Він полягає в тому, що коли стався візуальний контакт з противником потрібно не опорну ногу різко подати вперед (якби п'яткою ви хотілиб прицілитись в противника) опорною ногою здійснюється пониження з подальшим прийняттям положення для стрільби лежачи на спині. Ноги при цьому мають бути розставленні трішки більше ширини плеч щоб в подальшому дати змогу собі маневрувати та при необхідності перейти в положення стрільби лежачи на животі. Це вводить в оману противника так як він думає що ви вражені. З прийняттям такої пози коли плечі торкнулись землі ви можете вести прицільний вогонь по противнику, або не прицільний в процесі падіння.

Зосередження вогню ураження однієї цілі чи більше вогнем в короткий проміжок часу. Маневр повинен бути простим та виконуватися швидко і раптово для противника

Подальші дії військовослужбовця полягають в його послідовному відході в безпечну зону

За таких умов, значно підвищуються рівень живучості військовослужбовця.

Отже, вдосконалення системи бойової підготовки під час воєнного стану є критичним завданням для забезпечення національної безпеки та ефективного відстоювання державних інтересів у сучасних геополітичних умовах, і вимагає системного підходу до оновлення військових знань та навичок.

Список використаних джерел

1. Бойовий статут сухопутних військ ч.3.
2. Розвідувально-пошукові дії (Навчально-практичний посібник).
3. Дії підрозділів спеціального призначення в особливих умовах виконання службово-бойових завдань (Навчальний посібник).